

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **P. J.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazecká 545/22, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 1. 2021, č. j. 65 Af 76/2020 – 18,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba podaná dne 29. 12. 2020 proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 4. 12. 2020, č. j. 2049687/20/3101 - 62562 - 803537 a č. j. 2049692/20/3101 - 62562 - 803573; stěžovateli byla dle § 8 zákona č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2, platebními výměry vyměřena daň za první bonusové období ve výši 25 000 Kč a za druhé bonusové období ve výši 19 500 Kč.

[2] Proti platebním výměrům prvostupňového správce daně (označeného coby žalovaného) podal stěžovatel odvolání, o němž nebylo (dle sdělení správce daně ke dni 25. 1. 2021) rozhodnuto.

[3] Krajský soud žalobu odmítl s odkazem na § 5 ve spojení s § 68 písm. a) a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou, neboť stěžovatel byť sice opravný prostředek proti uvedeným platebním výměrům správce daně podal, nevyčkal do rozhodnutí o něm; krajský soud konstatoval, že samotné podání opravného prostředku není jeho marným vyčerpáním; tím je teprve nepříznivé rozhodnutí odvolacího orgánu o něm.

[4] Kasační stížnost podal stěžovatel, aniž by uhradil současně soudní poplatek; usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2021, č. j. 5 Afs 39/2021 - 7, byl proto vyzván k jeho úhradě, jakož i k doložení plné moci udělené advokátovi či prokázání vlastního vysokoškolského vzdělání v oboru právo ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a dále k doplnění kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[5] Dne 7. 4. 2021 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, kterým bere podanou kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[6] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[7] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu